

פרשת "התפוז המכני" על הר-הכרמל: כולם פחדו להעיד

מסיבת ליד-שבת, שהתקיימה לפני שבועיים בדיסקוטק "יאובק" הסתיימה מה. אהרון אבן וחבריו עלו לכביש הראשי. החברים הלכו לחפש מונית, והשאירו את אהרון בן ה-16 לבדו. בידו היה סיגר של חבר.

לפתע הגיחה מאחוריו קבוצה של חמישה גברתנים צעירים כבני 18, שעלו אף הם מהדיסקוטק. אחד הצעירים, חייל בחור בשם סמי רובין, פנה אל אהרון וביקש ממנו את הסיגר.

אהרון ציית. הצעירים, תושבי הכרמל, התחילו להעביר את הסיגר מיד ליד, כש אהרון עובר מהאחד לשני ודורש שיחזירו לו אותו.

הצעירים מאסו, כפי הנראה, בבקשותיו של אהרון. סמי רובין, בנו של פרופסור באוניברסיטת חיפה, פנה אל אהרון בצע-

אחרי כן: אהרון אבן השכוע ראשיה בפרצוף

זפני כן: אהרון אבן (זפני שנתיים) סיגריה בוערת בעין

אם זה ימשיך בצורה כזאת, לא אתן לאהרון ולבתי השנייה לצאת מהבית בערב. היום זה קרה לנו, מחר זה יקרה למישהו אחר. כבר קשה להסתובב גם בכרמל בחיפה בלי לפחד. חבר שלי מטבריה צחק לי אתמול ואמר: 'גם אצלכם בכרמל כבר יש תפוז מכני'. כשסיפרתי לו שזה בני, הוא נדהם. 'אני מקווה מאד שהמישטרה תפעל כדי להעניש את האשמים. אני רואה את העניין הזה כחמור מאד. אם לא יושלט חוק במדינה הזאת, אני לא יודע מה

עוד יבוא. כמה ביריונים מהכרמל, ממישר פחות טובות, סיגריות בוערות על עיניו של חבר שלי מפני שלא רצה לתת להם סיבוב על האופנוע שלו. 'לפני כחצי שנה ערכו חברים שלי מסיבה בבית-הספר הריאלי ואחד מהם, שהלך הביתה, הטף מכות וסכין בגב. את החבר רה הזאת, של הצעירים שהתקיפו אותי, אני מכיר ממסיבות של חברים. הם אף פעם לא מזמנים אבל הם תמיד מתפרצים למסיבות שלא שייכות להם, משתורלים, מקללים, כשלא נותנים להם להי-

לך מרכז הכרמל ירד אהרון מהמונית. כשעבר בלויית חבריו עלייד ראי, הבחין כי אפו נשבר. הוא סגש בכמה ידידים, שהסיעו אותו לבית-החולים רוטשילד. הרופאים ניסו ליישר את השבר באף ללא הצלחה. בשבת נותח אהרון. כל אותו יום היה תחת השפעת הנרקוזה ולא חש כלל בכאבים. אחרי שהתעורר אהרון כו כאב-ראש חזק, שממנו הוא סובל מדי פעם עד היום. הוריו של אהרון שמעו על התקיפה רק ביום השישי בשעה חמש בבוקר. הם

אמו של אהרון סכין בגב

קה: 'תזון מפה! לא תקבל את הסיגר!' אהרון התעקש. אחד הצעירים איים עליו במכות. אהרון לא נבהל, ועמד על שלו. ואז הנחית עליו הצעיר נגיחה. אפו של אהרון החל שותת דם. אהרון המטושטש ניסה לעצור את שטף הדם. הצעירים לא ניבהלו — להיפך. הם התקרבו אליו וכל אחד מהם הנחית בו מכה או בעיטה, כפי גים, בגב ובבטן, בעודם צועקים ומקללים. השעה היתה כבר אחרי חצות, כאשר חזרו חבריו של אהרון, שלא מצאו מונית. כל אותה שעה צפה קהל רב בנעשה, אולם איש לא טרח להושיט עזרה לפצוע.

חולצה ספוגה בדם

חבריו של אהרון חשו לעזרתו. הם עצרו מונית, אך הנהג סרב להכניסם, מפני שהיו תשעה. 'רוצים להרביץ לנו', התחננו הצעירים. 'תראה את החבר שלנו, הוא פצוע.' אך הנהג עמד בסירובו. והרי שה רק לשבעה מהם לעלות למונית. הרי שניים הנתורים ברחו מהמקום. המונית יצאה לדרכה, כשהביריונים מלי ויים אותה במכות ובבעיטות על החלונות, בקללות ובשריקת-בנו.

הכרמל אהרן

אעשה. אני עצבני מאד אחרי המיקרה ואני מאד מקווה שיופעל כאן החוק, אחרת אאלץ לקחת את החוק לידי. 'ממישטרת חיפה נמסר כי מיקרה הביריונות בכרמל הוא המיקרה הראשון מסוגו, שנירשם במישטרה, והוא נחשב חריג. בדרכי-כלל פועלת מישטרת חיפה במיקרי פשיעת בני-נוער בשני מישורים: הפעלת חוליית סיעוד ומניעה, שתפקידה לאתר בני-נוער בעייתיים שנשרו מהמיסגרות והפנייתם לטיפול במוסדות המתאימים. במקביל מפעילה מישטרת חיפה חוליית ביריונות, שתפקידה לפקוד את מועדוני-הנוער והמקומות המיועדים לפורענות ולפעול נגד גילויי אלימות כלשהם. בעיקבות תלונתם של הורי אהרון בי מישטרה, הורה מפקד המרחב, תת-ניצב אברהם תורגמן, להגדיל את הסירורים במר עזרנינוער מעבר למה שעושה המישי-טרה בדרכי-כלל. סמי רובין נתפס ביום השישי שעבר כאשר הגיע לחופשה מבסיסו. כתוצאה מעדותו עצרה המישטרה צעירים נוספים, שהיו מעורבים בפרשה. סמי נעצר ביום הראשון השבוע לחמישה ימים כחשוד בגרימת חבלה חמורה. כאשר סופר לדובר מישטרת מרחבי חיפה, מר עדי דותן, כי רבים מהעדים למיקרה פוחדים למסור עדות בשל חשש לנקמה, מסר, כי כל אדם שיבוא למסור עדות, תספול המישטרה בעדותו במלוא החומרה, תדאג להגנתו של המתלונן ולהי-באת האשמים אל מאחרי סורג ובריה בי הקדם האפשרי.

שאר, ושוברים בקבוקים וכוסות. 'בדרכי-כלל אנהנו עושים את המסיבות בלי ההורים. אחרי שהבחורים האלה הופי-כים את הבתים. מסדרים האחרים את הבית כדי שההורים לא יראו. הם מפחדים לספר להורים ומפחדים ללכת להתלונן במישטרה, כי החבריה האלה תמיד מאיי-מים שאם נתלונן במישטרה הם יפגעו בנו. אני לא מפחד מהם, אני חושב שמחובתי היה להתלונן במישטרה, אחרת לא יהיה סוף למיקרים האלה.' לדברי אמו של אהרון, סיפרה לה חברי-תו כי בשבת, שאחרי התקיפה, פגשה בסמי רובין במרכז הכרמל, שם הוא נוהג לשבת עם חבריו. היא סיפרה לסמי מה קרה לאהרון, ואז, לדבריה, איים עליה סמי ואמר לה: 'זה לא עניינך ואם תלכי להעיד במישטרה אני אדאג לכך שיפרקו אותך.' האם הוסיפה כי חברתו של אהרון מפי-חדת ללכת להתלונן במישטרה. גם אמה של החברה אינה מתירה לבתה ללכת למישטרה מחשש לנקמה.

החשוד נעצר
כאשר שמע מיכאל, אביו של אהרון, את דבריו אשתו התפרץ בכעס: 'אני לא מבין את זה, זה לא יתכן. אנשים מותקפים באמצע הרחוב, אנשים אחרים מסתכלים ולא באים לעזור, ולא חושבים אפילו לגשת למסור עדות. לאן הגענו?

חזרו מבילוי בנתניה ומצאו על דלת ביתם פתק מחברתו של אהרון, שהיתה עדה למיקרה. 'לאהרון קרה משהו', כתבה. 'צלצלו אלי מחר!' אנט, אמו של אהרון, צילצלה לידידה ושמעה מפיה את סיפור המיקרה. 'לא ידעתי מה לעשות', סיפרה האם. 'נבהלתי. לא יכולתי לדבר מרוב הלם. בעלי התקשר לבית-החולים, והודיעו לנו ש-אהרון שוכב במחלקת אף-אוזן-יגרון וש-ניגש לשם מיד כדי לחתום. כי הוא צריך לעבור ניתוח. לא האמנתי למישמע אוני. אהרון הוא בחור שקט, שלא אהב להסי-תבך או לריב. נסענו לבית-החולים. אהרון היה רדום, נתנו לו זריקה להרגעת הכאבים. כל הפנים שלו היו נפוחות והחולצה ליד המי-טה היתה ספוגה דם. כלי-כך הרבה דם לא ראיתי בחיים שלי. הרופאים לא הרשו לנו להישאר. כש-חזרנו למחרת היום הוא כבר היה אחרי-הגיתוח. הוא ישן משעה שמונה בבוקר עד אחת-עשרה בלילה. 'בשבת בבוקר צילצלנו למישטרה. הם ביקשו מאיתנו לגשת ביום ראשון ולהגיש תלונה, ושלחו נידת לבית-החולים. לגבות עדות מאהרון ומהרופא שניתח אותו.' אהרון אבן שוחרר מבית-החולים ביום השני בשבוע שעבר, כשאפו חבוש בתחבושת עבה. לדבריו אין זה המיקרה הראשון מסוגו בכרמל. בחיפה נחשב איזור הכרמל לאחד האזורים היוקרתיים בעיר. 'בזמן האחרון שמעתי על מקרים דומים רבים', הוא סיפר, 'לפני כמה שבו-